

El Diccionari de criteris terminològics del TERMCAT: què és i per fer què?

Introducció

L'octubre del 2014 el TERMCAT va publicar en la seva pàgina de diccionaris en línia el *Diccionari de criteris terminològics*, un diccionari que, com indica el nom, permet consultar tota mena de criteris terminològics (en aquests moments, més de dos-cents) que el TERMCAT ha elaborat i elabora com a part de la seva activitat terminològica. Es tracta, a més, d'un diccionari d'actualització mensual, que cada principi de mes incorpora nous criteris.

Un fet així, més aviat poc habitual, dóna peu a una pregunta inicial òbvia: quina utilitat pot tenir (si és que en té cap) recollir un grapat de criteris en un diccionari? És la mateixa pregunta que es deu plantejar qualsevol usuari el primer cop que hi accedeix, no del tot segur de no enfrontar-se a una extravagància o una diversió només apta per a lingüistes.

Tanmateix, la resposta a aquesta pregunta (que implica també plantejar-se la naturalesa dels criteris i, fins i tot, l'essència mateixa dels diccionaris) justificaria de manera general els diccionaris de criteris, però no aquest diccionari de criteris: per avaluar aquest diccionari en concret, és imprescindible saber com és, a qui s'adreça i quina recepció ha tingut. Tot això és el que procurarem anar desgranant al llarg de l'article.

Per què cal un diccionari de criteris?

Cada vegada és més freqüent que organismes que es dediquen a la terminologia posin a disposició dels usuaris tant fitxes de termes com documents de criteris de naturalesa justificativa o sistemàtica. Fins al punt que l'elaboració i la publicació de criteris ja es poden considerar integrades en l'activitat habitual d'un quants centres terminològics.

Hi ha dos grans motius que avalen aquesta importància creixent dels criteris: d'una banda, la seva potència, ja que permeten cobrir amb un sol document l'espai que altrament haurien de cobrir una multitud de fitxes de termes; de l'altra, la nova concepció de l'usuari, que ja no és percebut com un subjecte passiu receptor de solucions sinó com un subjecte actiu que necessita eines, a més de solucions, per arreglar-se al seu gust l'habitatge propi i fins i tot per intervenir en el diàleg sobre l'edifici terminològic general.

Però què és ben bé un criteri? I què se'n fa, dels criteris, un cop publicats?

Què és un criteri terminològic?

Segons el diccionari normatiu, els criteris són normes que ens permeten jutjar una cosa. Amb una definició tan àmplia, no és sorprenent que, fora de les pàgines del dicci-

onari, els criteris puguin adoptar les concrecions més diverses, en una mena de desfilada de compar- ses de carnaval: a Internet trobem criteris de divisibilitat, d'avaluació, de correcció, d'honoraris, de decisió, lingüístics, del comerç just, del Renaixement, etc. Delimitem-ho, doncs. Perquè una norma ens permeti jutjar, tal com reclama el diccionari, és imprescindible que faci explícita l'argumentació en què es basa (a diferència de la simple norma o de la instrucció). L'argumentació és el que permet a l'usuari determinar si un criteri és adequat al seu cas o a la seva visió del problema i, per tant, si li convé acollir-s'hi o bé si no li resulta útil.

En l'àmbit de la terminologia, entenem els criteris com les normes argumentades que ens guien per l'activitat terminològica com a tal, tant si són vàlides per a tots els àmbits (per exemple, l'ús del guionet en els compostos), com si són específiques d'un àmbit determinat (per exemple, el tractament dels noms científics en biologia); i tant si afecten la producció del discurs especialitzat (per exemple, la millor manera de traduir l'adjectiu anglès *smart*), com si afecten la codificació que en fan els terminòlegs (per exemple, com es poden recollir les fórmules en la fitxa d'una substància química).

A efectes pràctics, al TERMCAT considerem criteris els raonaments

que sobrepassen l'abast d'una fitxa de terme, sigui perquè tenen un valor transversal (afecten tots els termes que comparteixen un mateix tret), sigui perquè no poden ser inclosos en els camps previstos (per exemple, quan justifiquen la tria d'una forma concreta en detriment d'una altra també documentada). Aquesta mena de raonaments són resultat de l'activitat habitual del Centre en els àmbits de la normalització de termes, l'elaboració de productes sectorials, l'atenció a les consultes rebudes i també l'estudi metodològic dels nostres termes públics.

Això implica que considerem criteris textos de naturalesa ben diversa: qüestions metodològiques per a l'elaboració de diccionaris terminològics (per exemple, el tractament de les marques comercials); qüestions metodològiques d'àmbits concrets (per exemple, la creació en biologia de noms d'espècie catalans); qüestions lingüístiques lligades a l'ús terminològic (per exemple, els calcs); termes puntuals amb dubtes denominatius (per exemple, la discussió sobre *apoderament* o *empoderament*), o termes puntuals que pertanyen a una sèrie (per exemple, els noms dels diversos estats de la mar segons l'escala de Douglas).

Com s'arxiven els criteris?

Ara bé, així com les fitxes de termes es poden anar disposant en un o més repositoris amb un format convencional de diccionari, què se n'ha de fer dels criteris passada la novetat? En general, aquests documents solen publicar-se en una pàgina web dels organismes (complets, resums o en forma d'enllaç), per assegurar-ne la visibilitat. Tanmateix, la mateixa generació de nous criteris —necessària i encomiable— va postergant els criteris anteriors fins a fer-los pràcticament invisibles. Atesa aquesta nul·la visibilitat, cal preocupar-se de mantenir-los actu-

alitzats? Probablement sí, però, per contra, l'experiència ens indica que sovint no s'hi apliquen correccions i matisacions posteriors, o bé perquè es considera que els usuaris no hi accediran o bé perquè ni tan sols els seus mateixos autors els tenen presents.

La solució més evident a aquest problema és la generació d'un repositori en què els criteris estiguin indexats per paraules clau o per temes (per evitar donar un pes massa gran a articles, preposicions, etc.). Tanmateix, aquesta solució té almenys tres grans inconvenients:

- Ofereix poques vies d'accés al document (només les etiquetes que se'ls hagin atribuït i potser cerques genèriques en el camp de text).
- Segrega els criteris de la resta de producció terminològica, malgrat que la interrelació és evident i malgrat que això pot provocar desinformació.
- Sol portar a redactar de manera força lliure la informació. Això, que en una primera versió permet lligar el criteri a l'actualitat, donar-li un to acordat al tema o dotar-lo d'una originalitat que cridi l'atenció, pot dificultar l'extracció ràpida d'informació en lectures posteriors.

Davant d'aquests inconvenients, l'alternativa triada en el cas del TERMCAT ha estat radicalment diferent: reconvertir els documents de criteri al format d'una fitxa de terme i allotjar-los en un diccionari. És una solució que resol tots els inconvenients abans mencionats però que, per contra, exigeix una dedicació més gran (reconversió de cada criteri, compromís d'actualització, establiment de lligams entre fitxes). I, sobretot, és una solució que exigeix reflexionar sobre l'essència mateixa dels diccionaris: què és un diccionari i quins requisits ha de complir un repositori de criteris per ser considerat un diccionari.

Què és un diccionari?

Fins fa relativament poc, un diccionari era una col·lecció de paraules aïllades que es presentaven acompanyades d'una explicació i disposades segons un ordre convencional, quasi sempre alfabètic. A la pràctica, una obra de consulta que, a mesura que s'hi acumulaven anys i àcars, s'assemblava cada vegada més a una col·lecció entomològica de criatures exànimes, capaç de provocar, a parts iguals, fascinació i aversió. Tractés del que tractés (llengua general, tecnicismes, manlleus, dialectalismes), l'efecte d'objecte sagrat i, al cap del temps, d'eina feixuga i desfasada era inevitable.

Això fins fa relativament poc. Perquè la irrupció de la informàtica, que va provocar un canvi profundíssim en tots els àmbits de la vida, també va tenir efecte sobre els diccionaris; en l'elaboració i la consulta, i també en l'estructura i fins en la concepció mateixa de què és un diccionari. Els diccionaris, ara, són un producte ben diferent i potencialment molt millor, des d'un punt de vista teòric i —si estan elaborats amb rigor— també des d'un punt de vista pràctic. Però quines són les principals diferències amb els diccionaris d'abans, a ulls d'un usuari?

En la forma, avui un diccionari (un diccionari electrònic) és bàsicament un cercador, per més que també pugui ser consultat en forma de llistat. És un menú de consulta que permet accedir al que es busca a partir de paràmetres molt diversos. Per exemple, la presència d'una seqüència lèxica en un camp de text concret (denominació, definició, exemples, informació complementària, etc.); la categoria lèxica; l'àrea temàtica o àmbit de referència, etc. Evidentment, perquè un cercador pugui portar a terme aquesta mena de cerques és imprescindible que la informació del diccionari en la base de dades que el conté estigui degudament

estructurada en camps o amb etiquetes singulars (a grans trets, en correspondència amb el marcatge tipogràfic que havien utilitzat els diccionaris en paper a l'interior dels articles).

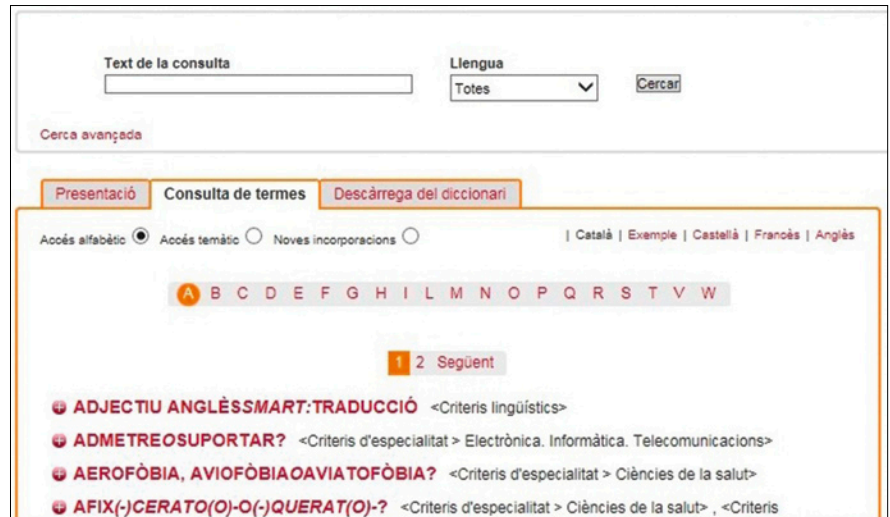
Pel que fa al contingut, els diccionaris ja no són patrimoni exclusiu dels lingüistes, si és que ho havien estat. A banda d'enciclopèdies i d'estudis terminològics (que sempre han estat de lingüistes i d'especialistes), ja fa temps que es poden trobar estructurats com un diccionari els ítems més disperss: marques de cotxes, substàncies farmacològiques, preguntes clau, pel·lícules, personatges d'una sèrie, conceptes bàsics d'una notícia, etc. L'únic requisit —com ja van entendre astutament els enciclopedistes fa molts anys— és saber determinar quines són les paraules clau més adients per accedir als blocs de coneixement oferts. Sobre aquesta base, la proliferació en molts recursos d'Internet del que podem entendre com a diccionaris és molt i molt destacable.

En resum, es pot afirmar que les enormes prestacions tecnològiques sobrevingudes i l'èxit conceptual de la seva estructura han transformat la pètria i a vegades immòbil concepció dels diccionaris en una simple qüestió de format. I un format, a més, potentíssim, capaç d'acollir, per exemple, una col·lecció de criteris.

Com és el Diccionari de criteris terminològics?

Estructura general

El Diccionari de criteris terminològics està integrat en la pàgina de diccionaris en línia del web del TERMCAT, que és la pàgina on s'ofereixen els productes que poden ser consultats específicament (a diferència del Cercaterm, que ofereix una consulta conjunta de múltiples productes).

D'acord amb l'estructura habitual en aquests productes del TERMCAT, doncs, l'usuari pot optar entre tres pestanyes diferents amb relació al diccionari: *Presentació*, *Consulta de termes* i *Descàrrega del diccionari*.

La *Consulta de termes* (per raons d'utilitat, la pestanya que s'obre en primer lloc quan l'usuari accedeix al diccionari) ofereix aquestes opcions:

a) *Quadres de cerca*: permeten configurar subconjunts no preestablerts de termes, sigui en cerca bàsica (per defecte) o en cerca avançada. La *Cerca bàsica* fa cerques dins del camp de la denominació en la llengua que es triï, mentre que la *Cerca avançada* pot fer cerques dins dels camps de la denominació, la definició o la nota, si es vol amb condicions sobre la llengua, la categoria lèxica o la jerarquia (terme principal, sinònim complementari, sigla, etc.).

b) *Llistats complets de termes*: permeten accedir al cos del diccionari, dividit en subconjunts de termes predeterminats, per mitjà d'un accés alfabètic, un accés temàtic o un llistat de noves incorporacions. L'*Accés alfabètic* ofereix un llistat de cadascuna de les llengües considerades de treball (català, exemple —agrupa els exemples en català—, castellà, francès i anglès); l'*Accés temàtic* ofereix totes les fitxes d'una mateixa àrea temàtica (Criteris d'especiali-

tat > Construcció, etc.; Criteris lingüístics; Criteris metodològics > Categoria lèxica, etc.), i les *Noves incorporacions* ofereixen un llistat de totes les fitxes incorporades durant el trimestre en curs.

En la pestanya *Presentació* s'exposen esquemàticament les característiques del producte, a partir dels punts «Què s'hi pot trobar?», «D'on vénen aquests criteris?» i «Com es fa la consulta?». A més, hi ha enllaços als documents *Introducció* (que exposa amb més deteniment les mateixes qüestions), *Arbre de camp* i *Crèdits*.

Finalment, la pestanya *Descàrrega del diccionari* remet de manera genèrica a un índex de tots els productes del TERMCAT que s'ofereixen en descàrrega lliure. (Cal dir que el Diccionari de criteris terminològics no hi figura, perquè aquesta opció està pensada per a la incorporació en memòries de traducció o usos similars, als quals no s'ajusten les característiques del diccionari.)

Microestructura

La decisió d'adaptar els documents de criteris a l'estructura d'una fitxa de terme va obligar a fer una anàlisi aprofundida dels camps i les possibilitats de la fitxa i, alhora, de les necessitats d'exposició i de consulta dels criteris. Com a resultat d'aquesta anàlisi, es va optar per donar un

GUIONET (2): ÚS EN DENOMINACIONS AMB ANTROPÒNIMS

GUIONET (2): ÚS EN DENOMINACIONS AMB ANTROPÒNIMS
 ex anèmia de Diamond-Blackfan (EXEMPLE d'antropònims de persones diferents), n f
 ex contracció de Braxton Hicks (EXEMPLE d'antropònim de la mateixa persona), n f
 ex lesió de Morel-Lavallée (EXEMPLE d'antropònim de la mateixa persona), n f
 ex proteïna de Bence Jones (EXEMPLE d'antropònim de la mateixa persona), n f

<Criteris lingüístics>

En les denominacions que aparentment contenen més d'un antropònim (nom propi de persona) sense cap conjunció que els uneixi, la utilització del guionet entre els diversos components depèn de si pertanyen a més d'una persona o a una de sola i també de la grafia en la llengua original:

(1) Si són antropònims que pertanyen a persones diferents, s'escriu un guionet entre els antropònims.
 Ex.: anèmia de Diamond-Blackfan [Els antropònims corresponen a Louis K. Diamond i Kenneth D. Blackfan]

(2) Si són antropònims compostos que pertanyen a la mateixa persona, cal atènyer-se a la llengua original:
 (2.1) En cas que en la llengua original s'escriguin sense guionet, també s'han d'escriure sense guionet.
 Ex. 1: contracció de Braxton Hicks [Es un antropònim que correspon a John Braxton Hicks]
 Ex. 2: proteïna de Bence Jones [Es un antropònim que correspon a Henry Bence Jones]
 (2.2) En cas que en la llengua original s'escriguin amb guionet, també s'han d'escriure amb guionet.
 Ex.: lesió de Morel-Lavallée [Es un antropònim que correspon a Victor Auguste François Morel-Lavallée]

Nota: Aquest criteri es complementa amb la fitxa GUIONET (1): ÚS EN COMPOSTOS MANLLEVATS.

b) Pel que fa als exemples, s'encapçalan amb la marca *ex* i s'indica entre parèntesis què exemplifiquen.

GUIONET (1): ÚS EN COMPOSTOS MANLLEVATS
ex agnus-dei (EXEMPLE de guionet en manlleus) n m

La definició es reserva per al cos del criteri: primer la proposta de solució al problema plantejat pel títol i, a continuació, l'argumentació, exemples, equivalents i el significat dels termes. És fonamental que la redacció sigui sintètica, clara i senzilla.

Tant *baixar* (verb transitiu, és una forma recollida en el diccionari normatiu de l'Institut d'Estudis Catalans) com *descarregar* (verb transitiu, és una forma normalitzada pel Consell Supervisor del TERMCAT) es consideren formes adequades.

Els motius del Consell Supervisor del TERMCAT per a avalar *descarregar* com a sinònim de la forma normativa *baixar* són els següents:

- (1) És una forma motivada des d'un punt de vista semàntic com a metàfora basada en la definició del diccionari normatiu («Treure (càrrega)»).
- (2) Es documenta la sinonímia en l'ús (tot i que no en obres lexicogràfiques o terminogràfiques).
- (3) Els especialistes consultats hi donen el vistiplau.
- (4) Es documenten parelles anàlogues en castellà (*bajar* i *descargar*) i en portuguès (*baixar* i *descarregar*).
- (5) Es documenta la formà anàloga a *descarregar* en italià (*scaricare*).

El verb *baixar*, o el verb *descarregar*, fa referència a l'acció de copiar programes, fitxers, etc. d'un ordinador remot a un ordinador local o a un altre dispositiu electrònic, generalment a través d'Internet.

tractament específic a cadascun dels camps públics d'una fitxa de terme, tal com exposem a continuació.

Pel que fa a l'atribució temàtica, els criteris es classifiquen en àrees temàtiques de naturalesa diferent i no excloents: *Criteris d'especialitat* (subdividits al seu torn en les grans àrees del Cercaterm: *Alimentació*, *Gastronomia*, *Arts*, *Ciències de la Terra*, *Ciències de la vida*, etc.), *Criteris lingüístics* i *Criteris metodològics* (subdividits al seu torn en els apartats de la fitxa terminològica del TERMCAT: categoria lèxica, definició, denominació, etc.).

El camp de denominació en llengua principal (la forma lingüística que encapçala la fitxa) es reserva per al títol del criteri, reescrit respecte al document original per fer-lo màximament informatiu i sintètic. A més:

a) Quan hi ha diverses fitxes sobre una mateixa qüestió, s'encapçalan igual tots els títols perquè l'ordre alfabètic els agrupi i es numeren de més generals a menys.

DENOMINACIÓ CATALANA D'ANIMALS (1): GENERALITATS
 DENOMINACIÓ CATALANA D'ANIMALS (2): SELECCIÓ DE FORMES
 DENOMINACIÓ CATALANA D'ANIMALS (3): CREACIÓ DE FORMES

b) Quan un criteri posa en qüestió la bondat de formes diverses, el títol les llista totes com una disjuntiva, situant davant la que es considera més adequada.

APODERAMENT O EMPODERAMENT?

El camp dels equivalents recull tant formes documentades en altres llengües com exemples del criteri exposat. Convé fer algunes observacions:

a) Les formes d'altres llengües indiquen al costat quina denominació catalana els correspon. Això facilita la interpretació de la fitxa i, alhora, dóna valor de diccionari bilingüe als índexs en altres llengües.

Exemple en una fitxa

MODE DE TRANSPORT O MITJÀ DE TRANSPORT?
 es medio de transporte (mitjà de transport)
 es modo de transporte (mode de transport)
 en mean of transport (mitjà de transport)
 en transport mode (mode de transport)

Exemple en l'índex anglès

m-learning (aprenentatge mòbil)
 macron (màcron)
 massive data (dades massives)
 mean of transport (mitjà de transport)
 media education (alfabetització mediàtica)
 mid note (nota del cor)

Finalment, es dedica el camp de la nota a aportar informació complementària, a indicar termes relacionats i fitxes que tracten sobre la mateixa qüestió i també a remetre l'usuari al document de criteri original (si pot ser, a una adreça web).

Nota: 1. Per a evitar pronúncies errònies dels manlleus que no es llegeixen segons les regles del català, el TERMCAT recorre a un codi de dues lletres al costat de l'entrada, entre claudàtors, que indica quina és la llengua d'origen, com a guia per a la pronúncia.
Ex.: FRANCÈS *brie* [fr]; ANGLÈS *plug and play* [en]; ITALIÀ *a cappella* [it]

Nota: 2. Aquest criteri es complementa amb les fitxes MANLLEUS (1): ÚS DE LA CURSIVA; MANLLEUS (2): FLEXIÓ DE PLURAL; MANLLEUS (3): GRAFIA D'ANTROPÒNIMS, i MANLLEUS (4): XENISMES.

Nota: 3. Podeu consultar el document de criteri original, *Manlleus: com es pronuncien?*, en l'apartat «L'apunt terminològic» del web del TERMCAT (http://www.termcat.cat/ca/Comentaris_Terminologies/Apunts_Terminologies/220/).

A qui s'adreça el Diccionari de criteris terminològics?

La comercialització de qualsevol producte, de la classe que sigui, requereix una fase prèvia de determinar els destinataris que guï tant la definició de característiques i l'elaboració mateixa com la difusió que s'hi ha de donar. Més d'una fleca amb la persiana abaixada i més d'una gran novel·la fora d'època deploren l'absència d'una reflexió prèvia (i, alhora, uns quants casos d'articles fora de producció mostren que una reflexió prèvia tampoc és una garantia completa).

En el cas del Diccionari de criteris terminològics, es va pensar en dos perfils de destinataris: d'una banda, usuaris específics d'un àmbit, tant especialistes que volguessin resoldre dubtes concrets o generals del

seu camp d'especialitat com professionals del món de la llengua especialitzats en un àmbit determinat (per exemple, traductors d'especialitat); de l'altra, usuaris generalistes de tots els àmbits, és a dir professionals del món de la llengua que puntualment necessitessin pautes per a un camp concret o bé pautes generals per al tractament de les dades terminològiques.

Ara bé, és sabut que, a més del públic considerat diana, també cal preveure l'accés d'altres destinataris, empesos per la simple curiositat, el desig de formar-se o qualsevol altra circumstància, casualitat inclosa. Per arribar al públic diana, doncs, i alhora dotar l'accés de la màxima flexibilitat, s'han previst per a aquest producte dues sortides, com a diccionari independent i com a diccionari integrat al Cercaterm:

a) Com a diccionari independent, està inclòs en la pàgina de diccionaris en línia del web del TERMCAT, a l'apartat «Ciències humanes». Aquesta sortida (que és la que hem exposat fins ara) està pensada per a consultes avançades, ja que permet accedir de manera específica al producte i fer-hi totes les cerques que s'han exposat.

b) Com a diccionari del Cercaterm, està inclòs en les fitxes consultables per aquest cercador general. És una sortida pensada per a usuaris inespecífics que consulten un problema concret, per al qual poden obtenir com a resposta fitxes de termes i fitxes de criteris (amb l'encapçalament *O CRITERI* com a marca distintiva). Això configura el Cercaterm com un cercador únic de l'activitat terminològica global del TERMCAT.

Quina recepció ha tingut el Diccionari de criteris terminològics?

En art és gairebé un lloc comú afirmar que el sentit d'una obra està

determinat per la lectura dels receptors, més enllà del que l'artista hi hagi volgut expressar. De manera similar, l'avaluació d'un diccionari depèn tant de la seva qualitat intrínseca com de la recepció dels usuaris, perquè una recepció nul·la o dolenta implica que el diccionari no ha tingut cap repercussió sobre l'àmbit en què es volia inscriure. Com es valora, però, la recepció d'un diccionari?

En primer lloc, podem recórrer a una mesura qualitativa. De la publicació del Diccionari de criteris terminològics se'n van fer ressò entitats i recursos lligats a la terminologia (Associació Europea de Terminologia, *Butlletí de la Societat Catalana de Terminologia*) i a la llengua catalana (Consorci per a la Normalització Lingüística, Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona, *Informcat* [Consell de Mallorca], Servei de Política Lingüística d'Andorra), i també entitats i recursos d'àmbits d'especialitat (*Ensenyant* [recursos didàctics], *El Butlletí de l'amic* [mitjans de comunicació], *Panacea* [associació de traductors Tremédica], etc.). Més important és l'oferta del diccionari com a enllaç considerat d'interès per al públic propi, que trobem en casos com el web Biblioteca i Informàtica de la Universitat Pompeu Fabra, el web dels col·legis d'advocats de Catalunya o la pàgina *Dizionario* lingüística del web *Lexicool* (www.lexicool.com). Finalment, també convé tenir en compte els comentaris rebuts, molt positius en general.

En segon lloc, podem recórrer a la recepció quantitativa que reflecteix el nombre de visites, gràcies a la seva naturalesa de recurs en línia. En aquest punt val la pena destacar que manté i fins supera el nombre de visites mitjà dels diccionaris en línia habituals del TERMCAT, fet prou remarcable tenint en compte que, pel seu mateix caràcter innovador, es podria considerar un producte de consulta complexa.

Conclusió

A l'inici ens demanàvem quina utilitat podia tenir un diccionari de criteris. No era una pregunta fútil ni retòrica, perquè, en cas de no tenir-ne cap, posaria en qüestió el sentit mateix del diccionari. Hem intentat respondre-hi exposant la transcendència dels criteris dintre del treball terminològic, argumentant els avantatges de donar-los un tractament de diccionari, explicant com s'ha fet l'adaptació en aquest cas concret i per a qui s'ha fet, i oferint una primera avaluació de la recepció que ha tingut.

És amb tots aquests elements a la mà que creiem que, més enllà de possibles mancances i punts millorables, el *Diccionari de criteris terminològics* representa una fita important en la manera de fer del TERMCAT. Perquè insereix definitivament els criteris en l'activitat terminològica, perquè fa una aportació nova al tractament ulterior que se'ls pot donar i perquè és una mostra de com es pot adequar una informació de tipus discursiu a un format analític. Des d'aquest últim punt de vista, es configura com un pas més per repensar el format d'èxit en què s'han convertit els diccionaris.

I quin és l'objectiu que persegueix? Doncs sobretot donar un servei millor als nostres usuaris, però també eixamplar la concepció de la terminologia i, en últim terme, dotar de vida les pobres paraules exànimes que es van empolsinant immòbils en els més bells diccionaris del passat.

JOAN REBAGLIATO NADAL
TERMCAT,
Centre de Terminologia